

Zawirowania powojennej historii Polski spowodowały, że – zdaniem K. Dedeciusa – łatwiej było powołać to pismo do życia, niż utrzymać je przy życiu.

Uroczystość w Kolonii uświetniło wystąpienie prof. Anny Wolff-Powęskiej i Wojciecha Pięciaka, redaktora „Tygodnika Powszechnego”, który obecnie zajmuje się na łamach pisma problematyką niemiecką. Członkini jury A. Wolff-Powęska w referacie „Tygodnik Powszechny” a rozwój stosunków pomiędzy Niemcami a Polską ukazała w sposób szczegółowy i wnikliwy ewolucję pisma w ciągu 50 lat oraz podkreśliła jego niewątpliwy wpływ na kształtowanie wizerunku Niemiec i Niemców nie tylko na łamach pisma, ale również wśród polskich elit intelektualnych.

Wystąpienie W. Pięciaka miało charakter bardzo literackiego opisu losów kilku Niemców, którzy byli zmuszeni opuścić swoje rodzinne strony po II wojnie światowej. Niektórzy z nich całkiem niedawno odwiedzili miejsca swojego urodzenia i dzieciństwa w obecnej Polsce, ale są również i tacy, którzy nie chcą tu wracać, nawet we wspomnieniach¹.

W imieniu nagrodzonego zespołu słowa podziękowania przekazała Józefa Hannelowa. Uroczystość miała bardzo ładną oprawę muzyczną, utwory F. Schuberta i W. Lutosławskiego wykonał *Verdi Quartett*.

Romualda Zwierzycka

WALNE ZEBRANIE CZŁONKÓW STOWARZYSZENIA INSTYTUT ZACHODNI IM. ZYGMUNTA WOJCIECHOWSKIEGO W POZNANIU

W dniu 11 grudnia 1995 r. w Sali Czerwonej Pałacu Działyńskich w Poznaniu odbyło się Zebranie Walne Członków Stowarzyszenia Instytut Zachodni im. Zygmunta Wojciechowskiego.

Zgromadzonych członków Instytutu oraz gości powitał prezes Kuratorium, prof. dr hab. Bohdan Gruchman, który otwierając obrady, zaproponował jednocześnie uzupełnienie porządku obrad o dwie sprawy: powzięcie decyzji co do wyboru nowego Kuratorium lub przedłużenia kadencji obecnego oraz rozważenie propozycji nadania członkostwa honorowego Stowarzyszenia panu mec. Janowi Jackowi Nikischowi.

Przed rozpoczęciem części merytorycznej uczczono minutą ciszy pamięć zmarłych w ostatnim czasie 11 członków Stowarzyszenia.

Zaproponowany na przewodniczącego Zebrania Walnego prof. dr hab. Lech Janicki został wybrany przewodniczącym obrad przez aklamację. Podziękował on za obdarzenie go zaufaniem, przypomniał program Walnego Zebrania, a następnie poprosił o zabranie głosu prof. dra hab. Wojciecha Wrzesińskiego, który wygłosił wykład na temat nowych aspektów i kierunków badań niemcoznawczych w Polsce (publikowany w niniejszym numerze „Przeglądu Zachodniego”).

W kolejnym punkcie obrad program i kierunki badań Instytutu Zachodniego – Instytutu Naukowo-Badawczego przedstawił prof. IZ, dr hab. Andrzej Sakson, sekretarz naukowy Instytutu.

Na wstępie zwrócił on uwagę, iż rok 1994 upłynął pod znakiem obchodów rocznicy pięćdziesięciolecia założenia Instytutu. Z okazji tego jubileuszu goszczono ministra spraw zagranicznych dra Andrzeja Olechowskiego. Specjalne posłanie skierował również Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Lech Wałęsa, a wydawnictwo Instytutu przygotowało okolicznościowe publikacje (dwa specjalne numery „Przeglądu Zachodniego” oraz broszurę „Instytut Zachodni 50 lat”).

Sekretarz naukowy Instytutu podkreślił, iż program badawczy Instytutu koncentruje się wokół hasła „Polska – Niemcy – Europa”, a następnie przedstawił skrótowo prace niektórych interdyscyplinarnych zespołów badawczych.

¹ Zobacz: W. Pięciak, *Kolejność według Klauza. Będę tam jeździć do śmierci, dopóki się zwołać zdołam, ale to już nie moja Heimat*. „Gazeta Wyborcza” z 26-27 II 1994.

Efektem kontynuacji prac badawczych zespołu analizującego proces jednoczenia Niemiec był m.in. trzeci raport o zjednoczeniu pt. *Podzielona jedność. Raport o Niemczech lat dziewięćdziesiątych* oraz obszerny zbiór studiów ukazujących aspekty polityczne, gospodarcze i prawne procesu jednoczenia.

Rezultatem wysiłków zespołu badającego rolę elit w procesie jednoczenia Niemiec było kilka opracowań, m.in. w „Zbliżeniach”, „Polish Western Affairs” oraz w „Przeglądzie Zachodnim”.

Charakter współczesnych stosunków polsko-niemieckich był przedmiotem dyskusji na trzech międzynarodowych konferencjach, tj. „Partnerstwo między Polską a Niemcami jako symbol współpracy europejskiej” w sierpniu 1994 r. w Krakowie, a także „Deutsche Geschichte und Kultur im heutigen Polen” w Marburgu oraz „Polacy i Niemcy – zbliżenie przez kulturę” w Poznaniu (obydwie miały miejsce w listopadzie 1994 r.), współorganizowanych przez Instytut. W styczniu 1995 r. odbyło się pierwsze wspólne seminarium z *Akademie der Bundeswehr für Information und Kommunikation* w Strausbergu poświęcone właśnie współczesnym stosunkom polsko-niemieckim. Ten tradycyjny przedmiot zainteresowań badawczych Instytutu znalazł również swe odzwierciedlenie w licznych publikacjach.

Pierwszym rezultatem badań dotyczących przemian na pograniczu polsko-niemieckim jest obszerny raport pt. *Otwarta granica. We współpracy z lokalnymi władzami samorządowymi zorganizowano także interesującą konferencję w Kostrzynie nad Odrą* pt. „Przemiany społeczne na Ziemiach Zachodnich”. Podobne sympozjum odbyło się w Słupsku („Pomorze – trudna Ojczyzna”), gdzie oprócz wystąpień naukowych doszła także do skutku dyskusja okrągłego stołu z udziałem przedstawicieli mniejszości. Owocem konferencji słupskiej jest publikacja.

Spośród interesujących materiałów, jakie ukazały się w ostatnich dwóch latach na temat mniejszości niemieckiej w Polsce, na uwagę zasługuje m.in. książka poświęcona problematyce mniejszości niemieckiej w Wielkopolsce. We wrześniu 1995 r. miała miejsce wspólna konferencja z Uniwersytetem Viadrina i Uniwersytetem im. A. Mickiewicza z okazji rocznic założenia Ligi Narodów oraz Organizacji Narodów Zjednoczonych, poświęcona ochronie praw mniejszości. Materiały z konferencji ukazały się w 1996 r.

Członkowie zespołu analizującego miejsce zjednoczonych Niemiec w nowej Europie opublikowali kilka ważnych opracowań; ukazał się także numer monograficzny „Przeglądu Zachodniego” (nr 4/1993), zatytułowany *Zjednoczone Niemcy w nowej Europie*. W przygotowaniu znajduje się publikacja książkowa.

Problemy integracji europejskiej oraz transformacji w Europie Środkowej i Wschodniej znalazły swe odbicie w badaniach z zakresu politologii i historii. Ukazał się numer monograficzny „Przeglądu Zachodniego” pt. *Europa małych ojczyzn* oraz kolejne numery monograficzne pisma „Welt Trends” (nr 3, 4, 5, 6) zawierające dużą liczbę publikacji pracowników Instytutu. Nadto z głośnym rezonansem spotkała się konferencja o nacjonalizmach i fundamentalizmie politycznym z września 1994 r. Udział w niej brali m.in. Helmut Schmidt, Tadeusz Mazowiecki i Mieczysław F. Rakowski.

W okresie sprawozdawczym kontynuowano badania nad świadomością europejską młodzieży w Polsce i w Niemczech. Pojawiło się wiele publikacji oraz zorganizowano na ten temat międzynarodową konferencję w listopadzie 1994 r. w Poznaniu.

Wprawdzie badania dotyczące teraźniejszości i przyszłości Obwodu Kaliningradzkiego utraciły swą dynamikę, mimo to zespół kontynuuje prace badawcze.

W Instytucie realizowane są również inne projekty badawcze, jak np. dotyczące masowej migracji i uchodźców w Polsce i w Niemczech. Z tego zakresu ukazały się już publikacje, m.in. książka *Utracona Ojczyzna. Przymusowe wysiedlenia, deportacje i przesiedlenia jako wspólne doświadczenie*.

Ponadto kontynuowane były prace nad „Encyklopedią Wielkopolski Walczącej”. Ukazało się także kilka opracowań tego zespołu, głównie autorstwa dra Mariana Woźniaka.

Problematykę badawczą Instytutu wzbogaciły ponadto prace habilitacyjna dr J. Kiewerskiej pt. *Między izolacjonizmem a zaangażowaniem. Europa w polityce Stanów Zjednoczonych od Wilsona*

do Roosevelta oraz praca doktorska S. Żerko pt. *Wymarzone przymierze Hitlera. Wielka Brytania w narodowosocjalistycznych koncepcjach i w polityce III Rzeszy (do 1939 r.)*.

Sekretarz naukowy Instytutu poinformował następnie o tym, iż w okresie sprawozdawczym odbyło się 12 konferencji naukowych, przy czym większość z nich miała charakter międzynarodowy. Goszczono również wielu naukowców i polityków.

Pracownicy naukowcy IZ (obecnie jest ich 23) publikują rocznie ok. 150 opracowań, ponad 30 poza granicami kraju, oraz zdobywają kolejne stopnie naukowe.

Wielu pracowników pełni także zaszczytne funkcje pozanaukowe, np. prof. dr hab. Anna Wolff-Powęska, dyrektor IZ, współprzewodniczy Forum Polsko-Niemieckiemu. Zebrani zostali również poinformowani o problemach, głównie natury finansowej, z jakimi przyszło borykać się Instytutowi. Mimo tego placówka badawcza istnieje na mapie naukowej kraju i Europy, posiada ambitne plany naukowe oraz organizacyjne i realizuje je, czego wyrazem są m.in. publikacje własnego wydawnictwa oraz przystąpienie do budowy własnej siedziby.

Przewodniczący zebrania podziękował sekretarzowi naukowemu Instytutu za zapoznanie zebranych z kierunkami prowadzonych w Instytucie badań naukowych i uzyskanych efektów.

Po przerwie pierwszym punktem obrad było sprawozdanie prezesa Kuratorium IZ prof. B. Gruchmana. Poinformował on Walne Zebranie, iż spośród siedmiu członków Kuratorium pracowało jedynie sześciu. Nie zostało bowiem obsadzone stanowisko wiceprezesa, gdyż zaproponowany na nie doc. dr W. Borodziej odmówił przyjęcia tej funkcji.

Prof. B. Gruchman stwierdził, iż w pierwszej połowie kadencji Kuratorium postawiło sobie za zadanie wypracowanie nowych założeń działalności Stowarzyszenia oraz konkretnych form jego współpracy z Instytutem Zachodnim – Instytutem Naukowo-Badawczym. Uznano bowiem, że Stowarzyszenie po odłączeniu od instytutu badawczego oraz przy dużej liczbie biernych i nie uiszczających składek członków staje się instytucją martwą. Zgodnie z art. 12 pkt. 1 statutu postanowiono zdyscyplinować członków co do płacenia składek. Prezes Kuratorium wspomniał również o propozycjach zmiany charakteru Stowarzyszenia i zapowiedział ich przedstawienie w jednym z dalszych punktów zebrania.

Następną częścią swego sprawozdania poświęcił złemu oraz niestabilnemu położeniu Instytutu Zachodniego – placówki naukowo-badawczej, której problemy, głównie finansowe, nie zapewniają jej bezpiecznej egzystencji. W tej sytuacji Kuratorium rozważało różne sugestie m.in. możliwość uczynienia z IZ placówki międzyuczelnianej Uniwersytetu im. A. Mickiewicza i Akademii Ekonomicznej. Zdaniem Kuratorium wyjście takie ustabilizowałoby finansowo IZ przy korzystaniu z budżetów obu uczelni i zapewniłoby większe możliwości dotacji od władz lokalnych.

Prezes Kuratorium wskazał na fakt, iż jego członkowie uczestniczyli we wspólnych zebraniach z Radą Naukową oraz Dyrekcją Instytutu, dotyczących oprócz spraw bieżących również obchodów jego pięćdziesięciolecia i wzięli udział w pracach Komitetu Organizacyjnego tych obchodów.

Na zakończenie prof. B. Gruchman wyjaśnił, że zebranie nie mogło odbyć się wcześniej z uwagi na brak środków finansowych, bowiem możliwość uzyskania dotacji z Komitetu Badań Naukowych obejmuje jedynie działalność merytoryczną, tj. ściśle naukową.

Prezes Kuratorium podkreślił w podsumowaniu, że korzenie Towarzystwa IZ to stowarzyszenie pracowników naukowych prowadzących badania niemcoznawcze; zasugerował zatem powrót do tej koncepcji. W obecnych latach do badań takich włączają się przedstawiciele młodego pokolenia badaczy, działający jednak w rozproszeniu organizacyjnym. Zmieniły się także warunki finansowe, w dzisiejszej bowiem sytuacji nie istnieją szanse na finansowanie podmiotowe, pojawiły się natomiast możliwości finansowania konkretnych badań. Stowarzyszenie powinno zatem skupiać pracowników naukowych z różnych ośrodków, którzy mogliby za jego pośrednictwem wzajemnie informować się o działalności naukowej, wspólnie organizować badania oraz wspólnie występować o dotacje. Jedną z form działania byłoby organizowanie sesji naukowych, np. raz w roku. Kuratorium byłoby również w stanie współuczestniczyć w organizowaniu sesji IZ.

Chodziłoby także o współpracę badawczą z podobnymi stowarzyszeniami niemieckimi i w ogóle zachodnimi. Członkowie Stowarzyszenia winni stanowić swoiste *lobby* wspierające Instytut. W najbliższym okresie Kuratorium przewiduje przygotowanie projektów oraz wystąpienie o dofinansowanie przedmiotowe, przede wszystkim w celu opracowania raportu badań o stanie niemcoznawstwa oraz przeprowadzenie badań nad kryteriami konwergencji unii walutowej, w szczególności w odniesieniu do Polski i Niemiec.

Zdaniem prof. B. Gruchmana istnieje obecnie wyjątkowa okazja, by towarzystwo wróciło do takiej działalności, jaka inspirowała jego powstanie oraz pierwszy okres aktywności.

Przewodniczący Walnego Zebrania, prof. L. Janicki podziękował prezesowi Kuratorium za przedstawienie projektów ożywienia działalności Stowarzyszenia.

Następnym punktem obrad było sprawozdanie Komisji Rewizyjnej Stowarzyszenia. W jej imieniu zabrał głos przewodniczący Komisji, prof. dr hab. Jerzy Kozeński. Stwierdzając, iż w pracach Komisji nie brał udziału dr M. Woźniak, który w ogóle wystąpił ze Stowarzyszenia, zwrócił przede wszystkim uwagę na faktyczny brak działalności Stowarzyszenia i na ograniczone kompetencje Komisji. W tej sytuacji jedynym przedmiotem kontroli mogły być składki członkowskie. Z tego tytułu Stowarzyszenie uzyskało 1600 zł, a ponadto otrzymało dotację z Fundacji Instytutu Zachodniego w wysokości 1000 zł. Z tego wydano 600 zł na organizację Zebrania Walnego. Prof. J. Kozeński w imieniu Komisji Rewizyjnej postawił wniosek o udzielenie przez Walne Zebranie absolutorium ustępującemu Kuratorium.

Dyskusję nad sprawozdaniem oraz charakterem i kierunkami rozwoju Stowarzyszenia zdominowało zatroskanie o ożywienie Stowarzyszenia oraz poszukiwanie nowych form jego działania.

Redaktor „Życia i Myśli” Longin Marchlewicz, nawiązując w swym wystąpieniu do przeszłości Instytutu, zwrócił uwagę na wkład publicystów w działalność Instytutu, którzy nie są pracownikami naukowymi, niezależnie od ich orientacji ideowej. Zdaniem red. L. Marchlewicza również oni wpływali na profil Instytutu, a i dzisiaj ich zaangażowanie wskazywałoby na głęboki społeczny rezonans podejmowanej przez Instytut tematyki. Przypomniał, że ponieważ Stowarzyszenie *ex definitione* zakłada szeroki krąg działania, do jego działalności mogłoby zostać włączeni również i dyplomaci, których kompetencje oraz znajomość rzeczy jest także przydatna. Apelując o zachęcenie tej grupy zawodowej do współpracy z Instytutem wskazał również, że do grona niemcoznawców zaliczyć można również pisarzy.

Komentując tę wypowiedź prof. L. Janicki zacytował statut, zgodnie z którym przedstawiciele tych kręgów społecznych mogą zostać członkami honorowymi Stowarzyszenia, natomiast wśród członków rzeczywistych powinna być zachowana przewaga pracowników naukowych. Przy okazji wskazał na inny doniosły w dyskutowanym kontekście akapit mówiący o celu Stowarzyszenia. Ponieważ jest nim także popularyzacja i upowszechnianie problematyki stosunków z Niemcami, zatem ramy aktywności Stowarzyszenia są niezwykle szeroko zakrojone, problem polega jedynie na ich wypełnieniu.

Następny dyskutant, prof. dr hab. Karol Pospieszalski, skoncentrował się w swej wypowiedzi na archiwum Pracowni Badań Dziejów Okupacji Hitlerowskiej, powstałej w 1945 r. Składa się na nią kilka tysięcy dokumentów, w tym część niemieckich. Prof. K. Pospieszalski zasugerował, że skoro pracownia nie istnieje, należałoby podjąć decyzję, co do dalszych losów archiwum. Poinformował również, że Archiwum Państwowe w Poznaniu jest w stanie przyjąć te zbiory. Podkreślając, że jakkolwiek zainteresowanie problemem okupacji hitlerowskiej powoli wygasa, to zbiory pracowni są niezwykle wartościowe i były wielokrotnie cytowane, także i za granicą. W konkluzji postawił wniosek o upoważnienie Dyrekcji IZ do podjęcia decyzji w tej sprawie, sam wypowiadając się za oddaniem zbiorów.

Zabierając głos w kwestii formalnej prof. L. Janicki sprecyzował, że w tej sprawie można by co najwyżej przegłosować zalecenie dla Dyrekcji IZ, dlatego, że zagadnienie to leży obecnie wyłącznie w jej kompetencji. Zajmując stanowisko w tej sprawie prof. A. Wolff-Powęska

stwierdziła, że nie ma obecnie palącej potrzeby oddawania zbiorów Instytutu komukolwiek, tym bardziej że w najbliższej przyszłości Instytut otrzyma własny, nowy budynek. Sekretarz Kuratorium, dr Krystyna Sikorska-Dziegielewska wyjaśniła nadto, że skoro Stowarzyszenie przekazało Instytutowi swój cały majątek, w rachubę wchodzi jedynie nieformalna sugestia Kuratorium w tej sprawie. Również prof. L. Janicki zgodził się, że decyzję ostateczną i niezależną może podjąć wyłącznie Dyrekcja instytutu naukowo-badawczego.

Powracając do głównego wątku dyskusji redaktor naczelny „Przeglądu Zachodniego”, dr Hanka Dmochowska, stwierdziła, że w jej ocenie Stowarzyszenie dobrze realizuje działalność statutową w zakresie prac badawczych. Jako nowe pole aktywności wskazywała na świadomość społeczną. Postulowała ożywienie Stowarzyszenia poprzez rozszerzenie jego działalności popularyzatorskiej oraz poddała pod rozagę zorganizowanie cyklu spotkań otwartych dla wszystkich zainteresowanych, z możliwością przeprowadzenia forum dyskusyjnego.

W dalszej części Zebrania Walnego kilkoma uwagami podzielił się prof. dr hab. Andrzej Kwilecki, przewodniczący Rady Naukowej Instytutu Naukowo-Badawczego. Jego zdaniem, gdyby Stowarzyszenie rzeczywiście organizowało sesje naukowe, to warto byłoby wykorzystać je do upowszechniania działalności IZ i innych ośrodków w Polsce. Stwierdził, że dzisiejsze lata działalności Stowarzyszenia są całkowicie odmienne od poprzednich dziesiątków lat. Obok zmienionych warunków zewnętrznych zasadniczą cechą różniącą jest brak obecnie silnej więzi koleżeńskiej i przyjacielskiej między członkami Stowarzyszenia. Trzecia istotna różnica to fakt, że swego czasu było to jedyne towarzystwo w Polsce. Obecnie całkowicie zmieniła się konstelacja. W tym kontekście zadał retoryczne pytanie, jakie funkcje społeczne spełnia dziś Stowarzyszenie.

W tej części dyskusji zwrócono także uwagę na możliwość utworzenia przez Stowarzyszenie centralnego ośrodka informacyjnego jako banku informacji o prowadzonych w danym okresie pracach badawczych we wszystkich ośrodkach naukowych w Polsce.

Następnie głos zabrał mec. Jan Jacek Nikisch, podkreślając, że nie ma dziś wyraźnej granicy między Instytutem Naukowo-Badawczym a Stowarzyszeniem. Jego zdaniem Stowarzyszenie nie powinno dublować w tej sytuacji pracy naukowej Instytutu Naukowo-Badawczego. Zatem zapis statutowy o pracach badawczych nie ma racji bytu. Stowarzyszenie winno jedynie pełnić rolę transmisji; inaczej realna staje się obawa, że będzie ono ciałem martwym. Mec. J. J. Nikisch wrócił następnie do spraw związanych ze sprawozdaniem finansowym, stawiając wniosek o podwyższenie składek członkowskich. Stwierdził bowiem, iż składka w wysokości 10 zł rocznie jest składką nierealną oraz zaprosił pozostałych dyskutantów do sprecyzowania nowej wysokości składek.

Wypowiedź dra Zbigniewa Maciąga z Krakowa zawierała zarówno element krytyczny, jak i pewne propozycje. Jego zdaniem organizatorzy Zebrania Walnego wybrali dlań niewłaściwy termin (nieodpowiedni dzień tygodnia i nieodpowiednia pora roku), co jest wcale niebagatelną sprawą dla osób spoza Poznania. Przykładowo przed kilku dniami odbywała się duża konferencja niemcoznawcza w Warszawie, na której wskazywano na spadek zainteresowania problematyką niemcoznawczą. W kontekście tych wypowiedzi dyskutant poddawał pod rozagę, czy w obecnym kształcie towarzystwo IZ nie jest strukturą przeszłości. Jeśli natomiast padają postulaty, by bardziej rozszerzyć możliwości działania Stowarzyszenia, to należałoby zdobyć się na wprowadzenie statutowej ewentualności powoływania oddziałów w innych ośrodkach naukowych, co być może ułatwiłoby zdobywanie środków finansowych.

Następnie głos zabrał ponownie prof. IZ A. Sakson. Przypomniał on, że w procesie transformacji wszelkie towarzystwa przeżywają kryzys, a nie tylko Stowarzyszenie Instytutu Zachodni. W aktualnej sytuacji istnieją jedynie dwie możliwości: albo Towarzystwo spełni już swą rolę oraz winno ulec rozwiązaniu, albo znajdzie sposób na rewitalizację. Sam wypowiedział się za drugim rozwiązaniem, dodając, że KBN dysponuje specjalną pulą środków na konferencje organizowane przez towarzystwa naukowe i że prezes Kuratorium przedstawił już dwie konkretne propozycje (sesja niemcoznawcza oraz integracyjna). Ze swej strony prof. IZ A. Sakson

zapropozował powołanie instytucji nagrody dla młodych autorów prac doktorskich i habilitacyjnych. Propozycję tworzenia filii określił natomiast jako przedwczesną.

Przewodniczący zebrania zamknął następnie dyskusję, po czym zaproponował przyjęcie uchwały w sprawie udzielenia absolutorium dla Kuratorium oraz zadał pytanie, czy zebrani w wypadku jego absolutorium zgodziliby się na prolongatę kadencji.

Większość członków głosowała zarówno za udzieleniem absolutorium, jak i za pełnieniem przez obecne Kuratorium swej funkcji do kolejnego walnego zebrania.

Następnie mec. J. J. Nikisch ponowił swój wniosek o podniesienie wysokości składki członkowskiej. Polemizując z tą wypowiedzią dr K. Sikorska-Dzięgielewska stwierdziła, że obecnie problem nie polega na wysokości składek, lecz na ich nieuiszczeniu. W tej sytuacji mec. J. J. Nikisch wycofał swój wniosek.

Prezes Kuratorium podziękował za zaufanie, którego wyrazem było udzielenie Kuratorium absolutorium oraz za głosy w dyskusji. Podsumowując ją stwierdził, że płaszczyzna wymiany informacji o badaniach oraz o badaczach jest nie tylko realna, ale niezwykle potrzebna. Zwrócił również uwagę na pilną potrzebę popularyzowania wyników badawczych Instytutu Zachodniego, które są przecież ogromne. W kwestii członkostwa zaproponował zrezygnowanie z wykluczania; sugerował natomiast większą ostrożność przy przyjmowaniu nowych członków. Prosząc o zaakceptowanie tego kierunku działań, uznał za możliwe tworzenie filii w miarę jednak wzmocnienia Stowarzyszenia.

W dalszej części Zebrania Walnego prezes Kuratorium postawił wniosek o przyznanie członkostwa honorowego Stowarzyszenia, jednemu żyjącemu członkowi-założycielowi, mec. Janowi Jackowi Nikischowi. Wniosek przyjęto przez aklamację. W swej wypowiedzi mec. J. J. Nikisch nawiązując do historii powstania Towarzystwa, serdecznie podziękował zebranyim za zaszczyt, jaki go spotkał.

Przewodniczący zebrania w związku z wakatem w Komisji Rewizyjnej zasugerował wybranie na to stanowisko mgr Lidii Paszkiewicz, byłego kierownika Biblioteki i Działu Dokumentacji i Informacji Naukowej. Wniosek ten przyjęto jednogłośnie. Na zakończenie prof. L. Janicki podziękował wszystkim przybyłym za obecność oraz złożył im najlepsze życzenia świąteczne i noworoczne.

Andrzej Graś

